

РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. Свищов, 12.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВИЩОВ в публично заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светослав Ив. И.

при участието на секретаря Петя Ив. Братанова
в присъствието на прокурора В. АЛ.
като разгледа докладваното от Светослав Ив. И. Административно
наказателно дело № 20214150200231 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на **В. КР. В.**, ЕГН: *****, гр. *****, срещу **Наказателно постановление (НП) № 21-0352-000592/09.08.2021 г. на Началника на РУ – гр. Свищов** за това, че на 26.07.2021 г. около 9 ч. в гр. Свищов, на кръстовището на ул. „Нове“ и ул. „Трети март“ **В. КР. В.** като водач на л. а. „Пежо 206“ с рег. № Р **** АТ, нейна лична собственост, не е била спряла на пътен знак „Б2“ „Стоп! Пропусни движещите се по пътя с предимство!“ и е била блъснала движещият се по път с предимство по ул. „Трети март“ л. а. „Тойота Авенсис“ с рег. № ВТ **** НВ, собственост на „А.А.“ ЕООД, който бил управляван от **ИВ. К. ИВ.**, вследствие на което **В.** била реализирала ПТП с материални щети по автомобилите. Наказващият орган (НО) е приел, че по този начин **В.В.** е нарушила чл. 50, ал. 1 ЗДвП, поради което на основание чл. 179, ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП й е наложил административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева.

Жалбоподателя В. КР. В. твърди, че при издаването на АУАН и НП са били допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в следното: (1) АУАН съдържал поправки относно името на нарушителя, без да са били поставени подпис и име на този, който е направил поправката. (2) АУАН бил съставен в нарушение на чл. 40, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН: Свидетелите по акта не са били свидетели на нарушението (ал. 1), а са били свидетели на съставянето на акта (ал. 3), без това обаче да е било отразено в него. (3) Освен това АУАН бил съставен въз основа на „неясен“ запис. (4) Бланкетно се твърди, че имало несъответствие между АУАН и НП, без да се сочи в какво точно се изразява то. (5) Съществувало нарушение между описаната

фактическа обстановка в НП и подвеждането ѝ под правната норма: От една страна, било посочено от наказващия орган (НО), че В.В. се движела с л. а. по ул. „Нове“ и, без да спре на знак „Стоп!“, блъснала л. а. с предимство, идващ от ул. „Трети март“, управлявана от И.И.; като по този начин В. причинила материални щети. От друга страна, НО приел, че така В. е била нарушила чл. 179, ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДВП, който състав на нарушението се отнасял до неспазване на правилата за разминаване, а не до пътните знаци. (б) НО не бил събрал всички относими към делото доказателствени средства, при което делото било останало неизяснено от фактическа страна досежно състоянието на И.И. след ПТП и местоположението на МПС, управлявано от него и относно авторството на нарушението. Съставителят на АУАН съставил приел първо, че нарушител е ИВ. К. ИВ., но след „разговор“ с И. и наблюдение на видео записа от зоомагазина актосъставителят приел, че И. се е движил по път с предимство. По-късно актосъставителят посочил в АУАН като нарушител В.В..

По анализа на доказателствения материя В. отстоява, че: Първо, процесната съдебно-техническа експертиза (СТЕ) не следвала да се кредитира, тъй като била хипотетична, необективна, от ПТП било изминало много време, вещото лице (ВЛ) направило изводите си на доказателства, които не били иззети по надлежния ред. Доводите са обаче изцяло бланкетни. Второ, от МВР – гр. Плевен не били предоставили всички записи от тел. № 112, а само „избирателно“ два от тях, вместо на всичките пет граждани, които са подали сигнал за процесното ПТП. При това показанията на свидетелите по делото не трябвало да се дава вяра, защото липсвало „сравнителен материал с показанията, дадени от тях по телефона“. (В писмената си защита адв. Д. е приложила и бележки по същество, очевидно, отнасящи се до други н. а. х. д., които не са предмет на делото, нямат връзка с него и не следва да бъдат разглеждани.)

Въз основа на изложено, защитникът на жалбоподателя моли Свищовският районен съд (СвРС) да отмени обжалваното НП като незаконосъобразно.

ТО – гр. Свищов към ВТРП счита, че при издаването на АУАН и НП били допуснати съществени процесуални нарушения: (1) Органите на МВР били съставили АУАН на И.И., а след това направили корекция в него, като заменили името му с това на В.В.. Вместо това длъжностните лица на МВР трябвало да съставят официален документ, в който да бъдат описани фактите, довели промяна в тяхното (първоначално) решение, т. е. че нарушението е извършено не от И., а от В.. (2) Решението си да състави втори АУАН на мястото на първия АУАН актосъставителят бил мотивирал, след като прегледал видеозаписа по делото, без обаче да бил съставили протокол за това, както изисквал ЗАНН. Впрочем това не е било сторено от НО, макар че е имал възможност за това – да изясни спорните обстоятелства по преписката. (3) Освен това двата АУАН съдържали един и същи час, при все че е било очевидно, че са съставени в различно време. В АУАН и констативния протокол било посочено, че ПТП е станало 9 ч., а сигналите на тел № 112 били след 9 ч. Ето защо нямало как в 9 ч. служителите на МВР да са били на мястото на инцидента. – С оглед на изложеното ТО – гр. Свищов към ВТРП моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното НП.

НО – Началникът на РУ – гр. Свищов не изпраща представител и не

взема становище по жалбата.

СвРС намира, че така подадена жалба подадена от легитимирана за това страна, и то в срок, а освен това е редовна и допустима. Разглеждана по същество, жалбата е неоснователна.

По фактите:

На 26.07.2021 г. В. КР. В. пътувала от гр. Русе за гр. Свищов с личния си л. а. „Пежо 206“ с рег. № Р **** АТ, цвят: син, за да се срещне със свой приятел, който живеел в последния град. Към 9 ч. тя вече била в гр. Свищов. Първоначално се насочила към центъра на града, но след като се чула с приятеля си, решила да отиде МБАЛ, където той работел. Понеже била за пръв път в гр. Свищов и не познавала града, В.В. ползва телефонна навигация за упътване.

Около 9 ч. (след 9:05 ч., но преди 9:09 ч.) В.В. е навлязла в кръстовището на ул. „Нове“ с ул. „Трети март“, без да спре на поставения от дясно на пътното платно знак „Б2“ „Стоп! Пропусни движещите се по пътя с предимство!“ и без да пропусне насрещното движещото се от дясната ѝ страна МПС с предимство – учебен л. а. „Тойота Авенсис“ с рег. № ВТ **** НВ, собственост на „А.А.“ ЕООД, цвят: тъмносив. Последното МПС било управлявано от ИВ. К. ИВ..

Автомобилът на В. се е ударил с предната си част в лявата (шофьорска) врата на автомобила на И.. От удара л. а. „Пежо 206“ е спрял на място, диагонално на кръстовището; л. а. „Тойота Авенсис“ пък продължил движението си по ул. „Трети март“, издавайки механичен шум, и след приблизително 300 м. е спрял на същ. ул. посока „Студентски град“. В. В. била стресирана от сблъсъка, а И.И. си ударил главата и получил разкъсно-контузна рана с кръвотечение.

ПТП било възприето пряко от Л.Г., която подала сигнал на тел. № 112 в 9:09 ч. Г. е видяла, че л. а. „Пежо“ не спира на знак „Стоп!“ на ул. „Нове“ и се блъска с предницата си в л. а. „Тойота“ в лявата врата, където се намирал шофьорът му, след което първият л. а. останал в кръстовището, а вторият – продължил по ул. „Трети март“.

Там, където се намирал л. а. „Тойота Авенсис“, бил възприет и от Ж. И., която подала сигнал на тел. № 112 в 9:09 ч. Тя се притекла на помощ на водача И.И., от чиято глава „течала кръв“. Неизвестно по делото лице също се е обарило на тел. № 112 в 9:09 ч., за да уведоми за настъпилия инцидент.

Сблъсъкът бил чул, без обаче да бъде видян, и от намиращия се наблизо П.Т., който също позвънил на тел. № 122, за да сигнализира. Понеже л. а. „Тойота Авенсис“ продължил движението си, Т. съобщил на служителя на ДНС 112, че водачът на автомобила е избягал посока „Студентски град“. След катастрофата, отивайки за работа с такси, е минал Ц. И., който също подал сигнал на тел. № 112 в 9:11 ч.; той видял, че В. е „много разстроена“.

След като в РУ – гр. Свищов бил получен сигнала за процесното ПТП, на мястото бил изпратен екип: полицейски инспектор С.И. и полицаи Д.Д.. Те установили, че л. а. „Пежо 206“ е силно пострадал от удара в предната част,

като до него се намирала В.В.. Гражданите, които се намирали на мястото, заявили на Й., че другият участник в инцидента бил „избягал“. Служителите на реда проверили В. за наличието на алкохол, като резултатът бил отрицателен. През това време екип на Спешна помощ е пристигнал на ул. „Трети март“, за да окаже медицинска помощ на И.И., който се намирал до л. а. „Тойота Авенсис“.

В.В. е заявила на С.Й., че тя и другият водач са се движили по една и съща улица едновременно. Й. обаче не успял да установи свидетели, които са преки очевидци на ПТП, за да провери твърденията й. Ето защо С.Й. решил да потърси видео записи от близкия зоомагазин на ул. „Трети март“, която е с предимство. Той телефонира на собственика на магазина, помолил го да погледне записите, за да се установи кой автомобил е минал по ул. „Трети март“. Собственикът на магазина се обадил по-късно на Й., който вече се намирал с ЦСМП, и го уведомил, че по тази улица се вижда „син“ автомобил, без да уточнява каква марка и пр. При това Й. направил извод, че „синият“ автомобил, т. е. „Тойота Авенсис“, се е движела на ул. „Нове“ и не е спрял на знак „Стоп!“. Междувременно на И. също бил направен тест за алкохол, който бил отрицателен.

Преди да прегледа записа лично, С.Й. съставил АУАН № 600/26.07.2021 г. и Протокол за ПТП № 1735152/26.07.2021 г. С АУАН той приел за установено, че на 26.07.2021 г. в 9 ч. в гр. Свищов И.И. се бил движил с л. а. „Тойота Авенсис“ по ул. „Нове“ и, навлизайки в кръстовището й с ул. „Трети март“, не спрял на знак „Б2“ („Стоп!“), при което причинил ПТП с л. а. „Пежо 206“, управляван от В.В.: нарушение на чл. 50, ал. 1 ЗДвП.

По-късно обаче С.Й. с други служители на РУ – гр. Свищов, инсп. И.П. и исп. Т.Т., изгледал записа в присъствието на В.В. и И.И.. От видяното било установено, че „синият“ л. а., за който собственикът на магазина съобщил на Й., че се движел по ул. „Трети март“, бил не „Пежо 206“, а „Опел Корса“. Същевременно от видео клипа ставало ясно, че след л. а. „Опел Корса“ преминава л. а. „Тойота Авенсис“, която е учебна. Й. докладвал до Началник на РУ – гр. Свищов за новооткритите обстоятелства на 26.07.2021 г. и поискал да бъдат анулирани АУАН № 600/26.07.2021 г. и Протокол за ПТП № 1735152/26.07.2021 г.

С.Й. по-късно съставил нови (втори) Протокол за ПТП № 1735153/26.07.2021 г. и АУАН № 601/26.07.2021 г. С АУАН той приел, че В. КР. В. на 26.07.2021 г. в 9:00 ч. в гр. Свищов на кръстовището, образувано от ул. „Нове“ и ул. „Трети март“ като водач на л. а. „Пежо 206“, Р **** АТ, нейна собственост, идвайки от ул. „Нове“ не е спазила (не е спряла) на пътен знак „Б2/Стоп, пропусни движещите се по път с предимство!“ и е блъснала движещия се по път с предимство на ул. „Трети март“ л. а. „Тойота Авенсис“, собственост на „Автошкола Адамов“ ЕООД, рег. № ВТ **** НВ, управляван от ИВ. К. ИВ.; прието е още, че с ПТП В. е причинила материални щети и е нарушила чл. 50, ал. 1 ЗДвП. В АУАН е посочено, че за това нарушение в по чл. 179, ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 5 ЗДвП се предвижда административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. АУАН е съставен в присъствието на свидетеля Д.Д., като това е посочено недвусмислено чрез подчертаване.

Въз основа на АУАН № 601/26.07.2021 г. било издадено НП № 21-0352-

000592/09.08.2021 г. на Началника на РУ – гр. Свищов за това, че на 26.07.2021 г. в 9 ч. в гр. Свищов, на кръстовището на ул. „Нове“ и ул. „Трети март“ В. КР. В. като водач на л. а. „Пежо 206“ с рег. № Р **** АТ, нейна лична собственост, не е спряла на пътен знак „Б2“ „Стоп! Пропусни движещите се по пътя с предимство!“ и е блъснала движещият се по път с предимство по ул. „Трети март“ л. а. „Тойота Авенсис“ с рег. № ВТ **** НВ, собственост на „А.А.“ ЕООД, който бил управляван от ИВ. К. ИВ., вследствие на което В. е реализирала ПТП с материални щети по автомобилите. НО е приел, че по този начин В.В. е нарушила чл. 50, ал. 1 ЗДвП, поради което на основание чл. 179, ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП ѝ е наложил административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева.

Така възприетата фактическа обстановка се установява от съвкупния анализ на всички доказателства и доказателствени средства по делото:

Съдът кредитира **обясненията на жалбоподателя В.В.** в частта, с която тя заявява, че на процесната дата е пътува от гр. Русе за гр. Свищов; че не е била преди това гр. Свищов и не познава града; че е ползва мобилно приложение за упътване за да стигне до МБАЛ; че е участвала в ПТП с управлания от нея л. а. „Пежо 206“ и л. а. „Тойота Авенсис“, управляван от И.И.. В тази част обясненията на В. са годноно гласно доказателствено средство за установяване на обективната истина по делото. Те логични и последователни, кореспондират частично с установените факти от останалите доказателствени средства по делото: показанията на св. Л.Г., св. П.Т., св. С.Й., св. Д.Д., както и със заключението на ВЛ по СТЕ, а също и фактите, установени както посредством писмените доказателства и доказателствени средства, така и чрез веществените доказателствени средства (ВД) – записите от тел. № 112.

В останалата ѝ част обаче обясненията на В.В. се явяват не доказателствено средство, а средство за защита в процес, поради което съдът не гради фактическите си констатации върху тях:

В. заявява, че „смята“, че не имал поставен знак „Стоп!“ по улицата, по която се е движела. Тя „твърди“, че се е движела по ул. „Трети март“, а не по ул. „Нове“. От една страна, докато от показанията на св. Л.Г. и заключението на ВЛ по СТЕ се установява противното. Затова е достоверно да се приеме, че при навлизане в гр. Свищов от пътя от гр. Русе в посока МБАЛ – гр. Свищов л. а., управляван от В., се е движил посока север – юг по ул. „Нове“. С други думи, този л. а. е идвал от пътя от гр. Русе, който е на север, и е продължил в посока към МБАЛ – гр. Свищов, която болница се намира в южно града. Такова впрочем е и заключението на експерта по СТЕ. От друга страна, използваните глаголи от В.В. пределно ясно сочат, че тя дава своя оценка на фактите, а не свидетелства за възприети от нея обстоятелства: „*Аз не смятам, че съм била на стоп.*“; и „*Аз твърдя, че съм се движела по ул. „Трети март“, а не по ул. „Нове*“.

В. заявява в о. с. з. на 30.06.2022 г., че: „Движейки се, *ясно си спомням, че* пред мен имаше пешеходна пътека и от дясната страна имаше знак за предимство и знак за пешеходна пътека, някой ми излезе отдясно и аз

извиках „Какъв си ти“. Същевременно в същ. заседание изтъква, че: „Бях тръгнала към центъра, *не си спомням* къде съм направила ляв завой, *предвид* целия шок, който изживях, *все още има неща които или установявам в следствие, или тотално ми се губят.*“ При това съдът намира, че без да изяснява нови факти по делото, В. отново упражнява правото си на защита в процеса. Тя твърди, че си спомня само обстоятелства, които са в нейна полза, докато за неизгодните ѝ факти твърди, че не може да ги възпроизведе. Въпреки това от разпита на всички свидетели става ясно, че след удара В.В. е била в „шок“, при което е нелогично тя да си спомня „ясно“, че от дясната ѝ страна е имало знак за предимство, а не за „Стоп!“. Докато по делото се установи несъмнено, че В. се е движила по ул. „Нове“ посока север – юг и от дясната ѝ страна е имало знак „Б2“ („Стоп!“) – за това свидетелства очевидеца на ПТП св. Г. свидетелства и заключава ВЛ по СТЕ.

Чрез **показанията на св. Л.Г.** СвРС прие за установено следното: че л. а. „Тойота Авенсис“ се е движил „бавно“ по ул. „Трети март“ от пл. „Свобода“ в посока „Студентски град“; че л. а. „Пежо 206“ се е движил по ул. „Нове“ и е катастрофирал в л. а. „Тойота Авенсис“; че първият автомобил е останал в кръстовището след удара, а вторият – минал покрай нея и шофьорът бил с окървавена глава от удара; че на ул. „Нове“ в дясно има поставен знак „Стоп!“. Свидетелят Г. е пряк очевидец на ПТП, както тя заявява: „Първо видях сивата кола, която идва от „Свобода“, тя се движи срещу мен, кара бавно, приближава към мен посока „Студентски град“. Другият автомобил идва от посока ул. „Нове“, от север към юг. И синята кола удари учебната откъм шофьорската страна. Учебната кола продължи, мина покрай мен и шофьорът беше с окървавена глава. *Направо го видях и се чу и удара и видях как хвъркнаха пластмаси от колата и т. н.*“

СвРС дава вяра изцяло на показанията на св. Л.Г., защото същата е била в състояние, което е ѝ е позволявала вярно да възприеме факти от предмета на доказване и достоверно да ги пресъздаде за целите на процеса. Освен това св. Г. е била единственият пряк очевидец, който не незаинтересован от изхода на делото. Най-сетне, показанията ѝ кореспондират с всички останали доказателствени материали, които съдът кредитира: частично с обясненията на В.В., изцяло със свидетелските показания П.Т., С.Й., Д.Д., И.И., изцяло с заключението на ВЛ по СТЕ, а също и всички факти, които се установяват от писмените доказателства и доказателствени средства и от ВД (записите на тел № 112).

Районният съд гради фактическите си констатации на **показанията на св. И.И.**, който пресъздава вярно *някои* факти, предмет на делото, а именно: че се е движел по ул. „Трети март“ посока „Студентски град“, че е бил ударен от л. а. на В.В., че е пострадал от това, че след това е бил откаран до ЦСМП филиал в гр. Свищов. Трябва да се подчертае, че съдът кредитира показанията на св. И. му *частично*, т. е. досежно само някои факти, които И. е възприел, тъй като състоянието му е било посттравматично от удара. Това са обстоятелства, които са логични, последователни и кореспондиращи с останалия доказателствен материал: частично с обясненията на В., изцяло с показанията на останалите свидетели, с заключението на ВЛ по СТЕ, с писмените доказателства и доказателствени средства и с ВД. Съобразността на установените от разпита на св. И. факти с другите доказателства и

доказателствени средства, от една страна, и обстоятелството, че св. И. е бил участник и поради това пряк очевидец на ПТП, от друга страна, даде основание на съда да кредитира показанията му, макар и той (св. И.) да е заинтересован от изхода на делото, тъй като е участвал в процесния инцидент и е пострадал от него.

От **показанията на св. П.Т.** съдът установи, че след процесното ПТП л. а. „Тойота Авенсис“ е продължил движението си по ул. „Трети март“ посока „Студентски град“, като е тракал и издавал „някакъв“ шум; положението на л. а. „Пежо 206“ след ПТП на кръстовището на улиците „Нове“ и „Трети март“. Приетата за установена по-горе фактическа обстановка съдът изгради и посредством показанията на св. Т., понеже засвидетелстваните от него факти, които са логични, пълни и последователни, са в пълен синхрон с тези, установени от разпита на останалите свидетели, с заключението на ВЛ по СТЕ, с писмените доказателства и доказателствени средства и ВД. Впрочем обстоятелствата, за които свидетелства Т., се потвърждават частично и от обясненията на В.В.. Най-сетне няма данни Т. да е заинтересован от изхода на делото, нито пък да е бил в състояние, което не му е позволявало да възприема случващото се вярно и да го пресъздаде в процеса достоверно.

Районният съд гради фактическите си констатации и въз основа на **показания на св. С.Й. и св. Д.Д.**, които са логични, пълни и последователни, а също така кореспондират и останалия доказателствен материал, който съдът кредитира. От разпита на тези свидетели съдът прие за доказано, че двамата служители на МВР са пристигнали на мястото на инцидента на ул. „Нове“ и ул. „Трети март“; че там са заварили В.В. и увредения ѝ автомобил; че са пробите за алкохол на В. и И. са били отрицателни; че първо бил съставен АУАН на И., който бил анулиран, а по-късно – след като бъде изгледан записа – бил съставен нов АУАН на В.. Установените обстоятелства, посредством разпита на свидетелите – служители на РУ на МВР, е вярно, пълно, логично и съответства с това, което съдът прие за доказано посредством останалия доказателствен материал: частично с обясненията на В., напълно с разпита на другите свидетели, с заключението на ВЛ по СТЕ, с писмените доказателства и доказателствени средства и ВД (записите от тел. № 112).

От **веществените доказателства (ВД)** записи на служители на ДНС 112 и П.Т. от 9:08 ч., Ц. И. от 9:11 ч., Л.Г. от 9:09 ч., Ж. И. от 9:09 ч., с лице от мъжки пол, което не се е представило, от 9:09 ч., които записи бяха изслушани в о. с. з. на 12.04.2022 г. в присъствието на техническо лице – специалист, съдът прие за доказано следното: че ПТП е настъпило около 9:05 ч., тъй като всички граждани твърдят, че са непосредствени са възприели или ПТП, или последиците му, и се обаждат на тел. № 112 веднага след това; че ПТП е настъпило на кръстовището на ул. „Трети март“ и ул. „Нове“ (до „бившия Химически техникум“) че л. а. „Тойота Авенсис“ е продължил след ПТП по ул. „Трети март“ в посока „Студентски град“; в частност от обаждането на Ц. И. става ясно, че „някаква дама се блъсна с едно Пежо“, което е „тъмносиньо, 206“, че тя е била „много разстроена“, а от обаждането на Ж. И. – че „един господин е ударен с кола и се чувства много зле“, че л. а. „Тойота“, рег. № ВТ **** КВ, е учебен, че от главата на водача му е текла кръв, който се казва И.И..

Оплакването на В.В., че от МВР – гр. Плевен не били предоставили всички записи от тел. № 112, а само „избирателно“ два от тях, вместо на всичките пет граждани, които са подали сигнал за процесното ПТП, е

несъстоятелното и не кореспондира с материалите по делото – записите са пет: (1) на П.Т., (2) на Ц. И., (3) на Л.Г., (4) на Ж. И. и (5) на неустановено лице по делото от мъжки пол. Най-сетне съдът намира, че установените факти от записите на тел. № 112 кореспондират с останалия доказателствен материал по делото, в частност с показанията на св. Л.Г. и П.Т. и със СТЕ. В този смисъл довод на В. В., че на свидетелите по делото не трябвало да се дава вяра, защото липсвало „сравнителен материал с показанията, дадени от тях по телефона“, е неприемливо и не отговаря на фактите по делото.

От назначената **съдебно-техническата експертиза** се установява, че: (1) Л. а. „Тойота Авенсис“, ВТ **** КВ се е движил на дясна пътна лента на ул. „Трети март“ в източна посока. (2) Л. а. „Пежо 206“, Р **** АТ, е навлязъл в кръстовището, образува от ул. „Трети март“ и ул. „Нове“ в посока от север на юг от дясно на пътното платно на ул. „Нове“. (3) ПТП е настъпило при нерегламентирано навлизане л. а. „Пежо 206“ от дясна пътна лента на ул. „Нове“ в кръстовището на тази улица с ул. „Трети март“ и стълкновение с движещия се в дясна пътна лента на ул. „Трети март“ л. а. „Тойота Авенсис“. (4) Л. а. „Тойота Авенсис“ се е движил с приблизителна скорост от 36.27 км./ч., а л. а. „Пежо 206“ – 34.88 км./ч.

Доводите на жалбоподателя, че процесната СТЕ не следвала да се кредитира, тъй като била хипотетична, необективна, от ПТП било изминало много време, ВЛ направило изводите си на доказателства, които не били иззети по надлежния ред, са неоснователни и не приемливи. Първо, те са изцяло бланкетни, без да се посочи в какво точно се състои хипотетичността и необективността на СТЕ. Напротив, съдът намира, че СТЕ е научно обоснована и дадена с оглед специалните знания на ВЛ. Доказателственият материал, който е ползвал ВЛ в частност: *записът от компакт диск от зоомагазин, е веществено доказателство* (вж. чл. 109 и сл. НПК), *а не веществено доказателствено средство* (вж. чл. 125 и сл. НПК), защото не е изготвен по реда на НПК за целите на процеса. Впрочем за изготвянето на веществените доказателства няма процесуален – а и какъвто и да било – ред за съставянето им (срвн. чл. 109 НПК).

Съдът кредитира всички **писмени доказателства и доказателствени средства**: НП № 21-0352-000592/09.08.2021 г. на Началника на РУ Свищов; Протокол за ПТП № 1735153/26.07.2021 г., АУАН № 601/26.07.2021 г.; справка за нарушител/водач за В. КР. В.; Заповед рег. № 81213-515/14.05.2018 г.; Докладна записка относно ПТП на 26.07.2021 г. УРИ 352р-13724/19.08.2021 г.; Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 29 УРИ 352р-12484/27.07.2021 г.; писмо от Аптека „Галеника“ – гр. Свищов, вх. № 3930/29.11.2021 г., писмо от РУ Свищов с вх. № 3904/26.11.2021 г.; Докладна записка за анулиране на АУАН УРИ 352р-10457/27.07.2021 г., АУАН № 600/26.07.2021 г., Протокол за ПТП №1735152/26.07.2021 г. (анулиран); писмо от Община Свищов изх. №11-00-1875/01.12.2021 г., с което изпращат проект част „Постоянна организация на движението“ по проект „Проектиране, строителство и осъществяване на авторски контрол на обект: Рехабилитация на част от уличната мрежа на територията на гр. Свищов“, включващ и улиците „Трети март“ и ул. „Нове“ от 2018 г., проект част „Постоянна организация на движението“ към обект „Реконструкция и рехабилитация улици, пътни съоръжения и принадлежности към тях на

територията на Община Свищов“ относно кръстовището на ул. „Трети март“ ул. „Нове“ в гр. Свищов от 2021 г.; Регистър с информация за поставените пътни 6 знаци в Община Свищов последна проверка на ул. „Трети март“ и ул. „Нове“ в гр. Свищов от 10 и 11.10.2020 г.; уведомителни писма, изх. № 352000-2187/26.04.2021 г. и изх. № 352000-2188/26.04.2021 г. от РУ на МВР – гр. Свищов; 82 бр. снимки от „ASSET INSURANCE“ – застраховател на жалбоподателя и 3 бр. снимки, направени от жалбоподателя; медицинска документация относно прегледа на ИВ. К. ИВ. на 26.07.2021 г. от ЦСМП, филиал гр. Свищов – лист от медицинско досие и извлечение от журнал; Постановление за отказ от образуване на наказателно производство от 14.02.2022 г. на ВТРП. Всичките писмени доказателства и доказателствени средства пресъздават и допълват вярно, логично и пълно фактите, които са предмет на настоящето производство и са установени посредством останалия доказателствен материал, на който съдът даде вяра и обсъди по-горе.

По правото:

При разглеждане на дело по оспорено НП районният съд е инстанция по същество (чл. 63 ЗАНН). Затова той следи служебно за законосъобразността на обжалвания акт: дали правилно са приложени процесуалният и материалният закон от АНО, и то не в рамките на подадената жалба, а по повод на същата (чл. 315, ал. 1 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН). В изпълнение на тези си правомощия съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК, във вр. с ч. 84 ЗАНН) установи, че процесните АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание (чл. 42 и чл. 57 ЗАНН). Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя; НП също му е връчено надлежно. И в АУАН, и в НП се съдържат описания на всички обстоятелства относно съставомерните признаци на вменените на жалбоподателя нарушения. Прочее СвРС намира, че **не са допуснати нарушения на процесуалния закон** при издаването на АУАН и НП. НП е законосъобразно и от **материално-правна гл. т.**

На 26.07.2021 г. около 9:05 ч. – 09:08 ч. В. КР. В. е управлявала л. а. „Пежо 206“ с рег. № Р **** АТ, нейна лична собственост, като в кръстовището на ул. „Нове“ и ул. „Трети март“ в гр. Свищов не е била спряла на пътен знак „Б2“, „Стоп! Пропусни движещите се по пътя с предимство!“, и е блъснала движещият се по път с предимство по ул. „Трети март“ л. а. „Тойота Авенсис“ с рег. № ВТ **** НВ, собственост на „А.А.“ ЕООД, който бил управляван от ИВ. К. ИВ., вследствие на което В. била реализирала ПТП с материални щети по автомобилите. По този начин В. е осъществила от обективна и субективна страна нарушението на чл. 50, ал. 1 ЗДвП: „На кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на ППС от другите пътища са длъжни да пропуснат ППС, които се движат по пътя с предимство.“

Нарушението на чл. 50, ал. 1 ЗДвП е **резултатно** и ангажирането на отговорността на В.В. по квалифицирания състав на чл. 179, ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП е обвързано с настъпването на противоправни последици – причиняване на ПТП между две пътно превозни средства (ППС). От субективна страна поведението на В. е **виновно** – извършено е при форма на вината **несъзнавана непредпазливост** (чл. 11, ал. 3 НК). В.В. не е предвиждала, че навлиза в кръстовището на ул. „Нове“ и ул. „Трети март“, в

което пътят по ул. „Нове“ е бил сигнализиран, че е без предимство, тъй като е бил поставен знак „Б2“ („Стоп!“). Поради това В. не е пропуснала движещия се по ул. „Трети март“ л. а. „Тойота Авенсис“, от което е последвал удар между двата л. а. – „Пежо 206“ е блъснало челно и „Тойота Авенсис“ в лявата (шофьорска) врата. Същевременно В.В. е **могла и е била длъжна** да предвиди всичко това и да съобрази поведението с правната повеля, като спре на знак „Стоп!“ и пропусне движещия се по път с предимство л. а., без да причинява ПТП, дотолкова, доколкото бе положила грижата на добрия водач на автомобил. Добрият водач на автомобил съобразяват своето поведение с пътните знаци (чл. 6, т. 1 ЗДвП).

За нарушение по чл. 50, ал. 1 ЗДвП, с което е причинено ПТП, е предвидено наказание в абсолютен (т. е. фиксиран или неподлежащ на индивидуализация) размер от 200 лв. – чл. 179, ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП. При това правилно НО е наложил административно наказание „глоба“ в този размер на В.В.. Настъпването на ПТП е съобразено от законодателя при формулирането на състава на нарушението и не може да се цени било като смекчаващото, било като отегчаващо отговорността обстоятелство (чл. 56 НК).

Квалифицираният резултатен характер на нарушението сочи, че законодателят е окачествил правните отношения, свързани със спазването на пътните знаци, пропускането на ППС с предимство и непричиняването на ПТП, като нуждаещи се от особена закрила. Това означава, че за да се достигне до извод за **маловажност** на случая по чл. 28 ЗАНН или до явна **малозначителност** по смисъла на чл. 39, ал. 1 ЗАНН, следва да се разкриват особени обстоятелства, които да отличава конкретното деяние от общите случаи на това нарушение. В случая обаче такива не се установяват.

По оплакванията на жалбоподателя:

Непосочването от актосъставителя, че той е извършил поправката с коректор в АУАН, не е от категорията на тези процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на В.В.. Тази нередовност в АУАН е била отстранена по реда на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, като НО е издал НП, тъй като е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Ето защо оплакванията на жалбоподателя в тази връзка са неоснователни.

Неприемлив е доводът на В.В., че в АУАН не било посочено, че свидетелят е свидетел на съставянето на акта, а не на нарушението – чл. 40, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Тъкмо обратното е: Актосъставителят С.Й. е подчертал в АУАН, че Д.Д. е свидетел „при съставянето на акта“, а и от разпита на Й. и Д.Д. се установи същото – те са пристигнали мястото на ПТП, след като е бил получен сигнал за това на тел. № 112.

Несъстоятелно е оплакването на В., че АУАН бил съставен въз основа на „неясен“ запис. Макар и актосъставителят, и НО да не са установили по несъмнен начин извършването на нарушението, защото са ползвали „неясен“ запис, въззивният съд може да приема нови фактически положения (чл. 84, във вр. с чл. 316 НПК), а освен това е длъжен да установи по несъмнен и категоричен начин всички факти и обстоятелства, предмет на делото (чл. 102 НПК). Ето защо в настоящето производство пред съда бе доказано категорично, че В.В. се е движела на ул. „Нове“ и навлизайки в кръстовището

на тази улица с ул. „Трети март“, не е спряла на знак „Стоп!“ и е причинила ПТП с движещия се по път с предимство автомобил, посредством доказателствени средства, които в своята съвкупност водят до единствения верен и възможен извод за това – разпита на свидетелите, ВД (записи на тел. № 112) и заключението на ВЛ по СТЕ.

Бланкетното твърдение на В., че имало несъответствие между АУАН и НП, без да се сочи в какво точно се изразява то, е неоснователно и не кореспондира с фактите по делото.

Съдът не откри и „съществено отклонение“ от фактическата обстановка, която е приел за установена НО, и правните му изводи, както твърди В.В.. Това, че в НП е посочено от НО, че от ПТП, реализирано от В.В., са настъпили материални щети, без това обстоятелство да е елемент от състава на нарушението по чл. 50, ал. 1, във вр. с чл. 179, ал. 2 и чл. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП, не е процесуално нарушение, довело до ограничаване на правата на отговорното лице: вж. т. 4.2 от ТР № 2/07.10.2002 г. по тълк. д. № 2/2002 г., ОСНК на ВКС. Същевременно твърдението, че чл. 179, ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП се отнасяла до нарушение при неспазване на правилата за разминаване, а не до пътните знаци, е несъстоятелно. Вж. чл. 179, ал. 1 ЗДвП гласи: „Наказва се с глоба в размер 150 лв.: 5. който [пр. 1] не спазва предписанието на пътните знаци, [пр. 2] пътната маркировка и [пр. 3] другите средства за сигнализиране, [пр. 4] *правилата за предимство* [...]“. По ал. 2 на същ. чл. нарушението е по-тежко квалифицирано: „Който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция *или нарушение по ал. 1* причини ПТП, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление.“

Доводът на В., че НО не бил събрал всички относими към делото доказателствени средства, при което делото било останало неизяснено от фактическа страна досежно състоянието на И.И. след ПТП и местоположението на МПС, управлявано от него и относно авторството на нарушението, е отново неприемлив, понеже, както се посочи по-горе, районният съд е въззивен съд и не само може, но и е длъжен да събере всички доказателства и доказателствени средства, за да разкрие обективната истина по делото: вж. чл. 107, ал. 2-3 НПК. Следователно това нарушение НО – да се произнесе с НП, без да установил всички факти по преписката, – действително, е нарушение на процесуалните правила, но то е отстранимо и беше отстранено от съда при провеждане на съдебното следствие по делото – вж. т. 3 от ТР № 2/07.10.2002 г. по тълк. д. № 2/2002 г., ОСНК на ВКС.

Вярно е, че актосъставителят е приел първо за установено, че ИВ. К. ИВ. се е движел на път без предимство, а по-късно АУАН, с който е констатирал това, е бил анулиран и на негово място е издаден нов (процесният) АУАН, с който се приема, че В.В. не спрял на знак „Б2“ („Стоп!“). Това обаче по никакъв начин не влияе на законосъобразността на последния АУАН, след като той е издаден в срока по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. В тази връзка дори да е имало някакво нарушение в АУАН, каквото се твърди, то е било отстранено от НО с НП: чл. 53, ал. 2 ЗАНН.

По доводите на държавното обвинение:

В процеса не се установи, както твърди ТО – гр. Свищов към ВТРП, че АУАН, който първо бил създаден на името на И.И., бил „изменен“, като

името му било „заменено“ с това на В.В.: АУАН № 600/26.07.2021 г., който е създаден за констатирано нарушение от И.И., е бил анулиран, видно от преписката, която е изпратена от МВР, и то въз основа на Докладна записка относно ПТП на 26.07.2021 г. от 19.08.2021 г. и Докладна записка относно анулиране на АУАН от 27.07.2021 г. На В.В. е съставен нов АУА Н № 601/26.07.2021 г., като името ѝ е поправено с коректор, без да подписана поправката, но това нарушение е било отстранено от НО с НП – чл. 53, ал. 2 ЗАНН. (Впрочем това вече се изтъкна по-горе при обсъждане на оплакванията на жалбоподателя.) Ето защо СвРС приема, че доводът на прокуратурата, че нямало „официален документ“, в който да е обосновано анулирането първия АУАН и издаването на втория АУАН, е неоснователно; то не съответства с доказателствения материал по делото: вж. обсъдените по-горе докладни записки.

Действително, актосъставителят и НО не са съставили протоколи за възпроизвеждането на видео записът от зоомагазинът. Само че, както се посочи и по-горе при обсъждането на оплакванията на жалбоподателя, районният съд има правомощията на въззивен съд в административно-наказателния процес. Затова съдът може да установява нов фактически положения: чл. 316 НПК, и е длъжен да предприеме всички действия служебно, за да разкрие обективната истина: чл. 107, ал. 2-3 НПК. Следователно твърденият пропуск от страна на актосъставителя НО е отстранен с провеждането на съдебно следствие от СвРС.

Член 42, ал. 1 ЗАНН не съдържа като задължителен реквизит часът на съставянето на АУАН. Ето защо доводът на прокуратурата, че двата АУАН били съставени по едно и също време, е правно ирелевантен за настоящия процес. Нито в АУАН № 600/26.07.2022 г. (анулиран), нито в АУАН № 601/26.07.2022 г. не е описан часът, в който са актовете; но съгласно чл. 42, ал. 1, т. 4 ЗАНН са описани „нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено“. В частност в двата АУАНА е посочено, че нарушението е извършено „около 9 часа“. Съдът прие при анализа на фактите по делото, че нарушението е извършено именно в интервала след 9:05 ч., но преди 9:09 ч. В нито един от АУАН обаче не пише, че актосъставителят и свидетелят по акта са присъствали на нарушението. Прочее доводите на ТО – гр. Свищов към ВТРП в тази връзка за нарушения на процедурните правила на ЗАНН са неприемливи.

С оглед на съвпадащите крайни извод на СвРС и НО издаденото НП се явява законосъобразно и обосновано, което следва да бъде потвърдено, а подадената жалба – оставена без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5, във вр. с ал. 9 ЗАНН, **Свищовският районен съд**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА обжалваното **Наказателно постановление № 21-0352-000592/09.08.2021 г. на Началника на РУ – гр. Свищов**, с което на **В. КР. В.**, ЕГН: *****, гр. *****, за това, че на 26.07.2021 г. в 9 ч. в гр. Свищов, на кръстовището на ул. „Нове“ и ул. „Трети

март“ като водач на л. а. „Пежо 206“ с рег. № Р **** АТ, нейна лична собственост, не е спряла на пътен знак „Б2“, „Стоп! Пропусни движещите се по пътя с предимство!“ и е блъснала движещият се по път с предимство по ул. „Трети март“ л. а. „Тойота Авенсис“ с рег. № ВТ **** НВ, собственост на „А.А.“ ЕООД, който бил управляван от ИВ. К. ИВ., вследствие на което В. била реализирала ПТП с материални щети по автомобилите – административно нарушение на чл. 50, ал. 1 ЗДвП, за което на основание чл. 179, ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП ѝ е било наложено административно наказание „глоба“ в размер на **200 (двеста) лева**.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Великотърновския административен съд в четиринадесет дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено, за което да им се връчи препис от него.

Съдия при Районен съд – Свищов: _____